

— да намѣря да ся заема отъ нѣкадѣ, па ако ся нахождашъ и ты, сестро, въ сжщото положеніе съ мене, а отъ баща си срѣщнемъ съпротивленіе на желаніята си, то ся рѣшавамы да го оставимъ и двамата, та да ся избавимъ така отъ тиранството, въ което ны държи отъ толкозъ години несното му скѣперничество.

*Малка.*

Истина е, чи той ни дава всякій день причины да стенимъ за смъртъта на покойната си майка, и чи . . . .

*Славчо.*

Слушамъ гласътъ му. Да ся поотстранимъ малко за да довършимъ повѣрителныйтъ си разговоръ, а съедини-щемъ пакъ напоконъ силытъ си за да видимъ дано умегчимъ жестокото му сърдце.

---

## СЦЕНА ТРЕТЯ.

---

ГРАБЧО, СТРѢЛЧО.

Праждосай ся, махни ся завчасъ отъ тука. Скоро,— и дума да не си продумалъ. Вънъ отъ кѣщата ми, обѣснико! и да не съмъ тя вече видѣлъ да стѣлишъ тукъ.

*Стрѣлчо, особено*

Цо дошо и по опачно нѣщо въ живо-